Nr. 7. Krosno, dnia 3. kwietnia 1911. Rok III.

POWIATOWY DZIENNIK URZĘDOWY

c. k. Starostwa i c. k. Rady szkolnej okręgowej w Krośnie.

WYCHODZI W MIARĘ POTRZEBY raz lub dwa razy każdego miesiąca.

Roczna prenumerata wynosi 5 koron.

Numer pojedynczy 40 halerzy.

Prenumeratę należy nadsyłać wprost do c. k. Starostwa w Krośnie.

Inseraty przyjmuje i pobiera za nie należytości **drukarnia W. Lenika w Krośnie.**

Za wiersz lub miejsce petitu liczy się **30 halerzy.**

L. 7284. Krosno, dnia 18. marca 1911.

Do Zwierzchności gminnych (Magistratu) i Przełożeństw obszarów dworskich, tudzież Posterunków c. k. Żandarmeryi w powiecie.

Rozporządzeniem tut. z 11/2. 1910 L. 2717 (ogłoszone w pow. dz. urzęd. Nr. 5. ex 1910) wydano zakaz strzelania w czasie Wielkanocnych świąt tak z broni palnej jak i zapomocą jakiejkolwiek innej materyi wybuchowej.

Rozporządzenie to utrzymuję w mocy i wzywam Zwierzchności gminne (Magistrat) i Przełożeństwa obszarów dworskich, aby bezzwłocznie ponowiły ogłoszenie tego zakazu w gminie w sposób jak najobszerniejszy, zaś właścicielom składów prochu, pistoletów i innych materyi wybuchowych przypomniały postanowienia reskryptu gubernialnego z 8/10. 1816 r. L. 43797, którym najsurowiej zakazano sprzedawać młodym ludziom (małoletnim) prochu, ołowiu, śrótu, strzelb i pistoletów, tudzież postanowienia rozporządzenia ministeryalnego z 20/2. 1852 dz. u. p. Nr. 47, a zawierające bezwarunkowy zakaz sprzedaży przedmiotów służących do zabawy a zaopatrzone w materyały wybuchowe i t. p. i wezwały ich do ścisłego zastosowania się, z tem wyraźnem zastrzeżeniem, iż w razie dalszej sprzedaży przedmiotów nadających się do strzelania lub wywoływania eksplozyi osobom nieletnim, będą pociągani do surowej odpowiedzialności i karani po myśli rozporządzenia ministeryalnego z 30/9. 1857 dz. p. p. Nr. 198 grzywną od 2 do 200 K.

L. 7280. Krosno, dnia 16. marca 1911.

Do Zwierzchności gminnych, (Magistratu), Przełożeństw obszarów dworskich i Posterunków c. k. Żandarmeryi w powiecie.

W myśl §. 1. ustawy z 20. marca 1907 dz. u. kr. Nr. 40, która obowiązuje od 1. stycznia 1908, mają być wzdłuż wszystkich dróg krajowych, powiatowych, gminnych I. klasy i publicznych zajazdów kolejowych, posadzone i utrzymywane po obu stronach drogi a w miejscach, gdzie szerokość drogi na to nie pozwala, przynajmniej po jednej stronie rzędy drzew, a to z reguły na burtach drogi, tam zaś gdzie względy komunikacyjne nie pozwalają, poza rowami dróg.

Obowiązek sadzenia drzew na burtach ciąży na władzy zarządzającej drogą, która także poza rowami ma je sadzić i utrzymywać atoli tylko w tym wypadku, jeżeli poza rowem drogowym jej własnością jest pas gruntu przydrożnego przynajmniej 60 cm. szeroki. W braku takiego pasu, obowiązek ten ciąży na właścicielu gruntu, do rowu drogi przyległego.

Mimo zwrócenia uwagi Zwierzchnościom gminnym (Magistratowi) i Przełożeństwom obszarów dworskich na powyższą ustawę rozporządzeniem tut. z 7/8. 1908 L. 13807 przekonałem się, że prawie we wszystkich gminach tut. powiatu przy drogach przeważnie gminnych, bądź zupełnie brakują drzewka alejowe, bądź też jest ich nie odpowiednia ilość, a i z tych znaczniejsza część jest uszkodzonych i obłamanych, nie przynoszących czy to dla zarządu drogowego, czy też dla właściciela owych dzew przydrożnych a i dla ogółu, żadnej korzyści.

Z dziwną też obojętnością przypatrują się mieszkańcy ich niszczeniu przez niedorostków lub pastuchów, a nawet przez przejeżdżających drogą dorosłych furmanów, zamiast by w każdym dostrzeżonym takim wypadku sprawcę uszkodzenia drzewa oddać Naczelnikowi gminy do odpowiedniego ukarania.

Przypominam tedy Zwierzchnościom gminnym (Magistratowi) i Przełożeństwom obszarów dworskich,

iż każde uszkodzenie drzew przydrożnych, które nie powoduje jeszcze zguby drzewa, jak obcięcie lub obłamanie gałęzi, złamanie lub zabranie palików podpierających drzewo lub innych przyrządów ochronnych, a przy drzewach owocowych samowolne obrywanie owocu — stanowi przekroczenie §. 9. powołanej ustawy i winny tego przekroczenia karanym być ma grzywną od 2 do 10 Koron, nadto skazany na odpowiednie wynagrodzenie.

Przeciw temu samemu paragrafowi powyższej ustawy wykracza także ten, kto wycina drzewa, łamie lub je kaleczy w sposób powodujący zgubę drzewa. — Za takie przekroczenie wymierzoną być winna grzywna od 4 do 20 K., a winny winien być nadto zobowiązany do wynagrodzenia wyrządzonej szkody, wynoszące za każde zniszczone drzewko 10 Koron, a za zniszczony palik, lub przyrząd ochronny 4 Koron, o ile ich istotna wartość nie jest wyższa. W orzeczeniach można przyznać wynagrogrodzenie tylko do 30 koron, a co do reszty, należy się udać na drogę sądową.

Powołany paragraf postanawia też, że za szkody wyrządzone przez dzieci odpowiadają rodzice, za służbę poniżej lat 14 — służbodawcy. Za szkody wyrządzone przez zwierzęta odpowiada właściciel, lub solidarnie współwłaściciel zwierząt.

Karę wymierza gmina, gdzie przekroczenie popełniono, a to bez względu na to, czy je popełniono w gminie, czy na obszarze dworskim stanowiącym z nią jedną miejscowość, z tym tylko wyjątkiem, jeżeli obwinionym o przekroczenie jest sam właściciel, albo przełożony obszaru dworskiego, lub jeżeli obwiniona jest jedna z osób do przeprowadzenia dochodzenia i wymiaru kary powołanych, wówczas przeprowadzić ma postępowanie karne polityczna władza powiatowa.

W razie niemożności ściągnięcia grzywny, ma być ona zamieniona na karę aresztu, przyczem należy przy grzywnie do 10 koron wymierzyć za pierwszą koronę 6 godzin aresztu, a za każdą dalszą 2 godziny aresztu. Przy wyższych zaś grzywnach za każde 5 koron 12 godzin aresztu, który w ogóle rozciągnąć można najwyżej do dni 14-stu.

Grzywny wpływają do funduszu ubogich tych gmin, na których terytoryum przekroczenie popełnione zostało — odszkodowania zaś do funduszu odnośnej drogi, z wyjątkiem odszkodowań za drzewa posadzone na gruncie obcym do drogi przyległym, które to odszkodowanie przypada właścicielowi uszkodzonego drzewa.

W końcu nadmieniam, iż w myśl §. 13. powołanej ustawy, do nadzorowania i ochrony drzew przydrożnych obowiązaną jest w pierwszym rzędzie służba drogowa, następnie organa policyi miejscowej i polnej i c. k. Żandarmerya.

Organa te zatem mają obowiązek pod odpowiedzialnością służbową donieść dotyczącemu urzędowi o dostrzeżonem uszkodzeniu drzewa przydrożnego.

L. 3385. Krosno, dnia 23. marca 1911.

Do Zwierzchności gminnych (Magistratu) i Posterunków c. k. Żandarmeryi w powiecie.

Z licznych doniesień poszczególnych posterunków c. k. Żandarmeryi przychodzę do przekonania, iż Zwierzchności gminne (Magistrat) nie wykonują należytego policyjnego nadzorowania nad miarami i wagami używanymi w obrocie publicznym, a do czego są w myśl § 28. (Dukla § 22. — Krosno § 23.) lit. e) ustawy gminnej, ustawowo zobowiązane.

Rzeczą też jest Zwierzchności gminnych i Magistratu miasta wezwać poszczególnych kupców, handlarzy i szynkarzy w gminie przebywających, do prawidłowego odnawiania cech na miarach, wagach i ciężarkach używanych w obrocie publicznym, bądź też zawzywać do tej czynności urzędowego cechmistrza, celem wspólnego przeprowadzenia rewizyi tych miar, wag i ciężarków na koszt odnośnych kupców względnie handlarzy.

W dalszym więc ciągu tut. rozporządzenia z 19. lipca 1909, L. 18974 (ogłoszone w Dz. pow. Nr. 9 ex 1909 str. 66) przypominam Zwierzchnościom gminnym i Magistratowi miasta, iż w myśl Art. XI. ustawy z 23. lipca 1871 dz. p. p. Nr. 16 ex 1872, do mierzenia i ważenia w obrocie publicznym wolno używać tylko należycie cechowanych i ostemplowanych miar, ciężarków i wag, którą to czynność przeprowadzają urzędy cechownicze po myśli przepisów regulaminu cechowniczego wydanego rozp. minist. z 19. grudnia 1872 dz. p. p. Nr. 171, zaś wedle rozporządzenia ministeryalnego z 28. marca 1881 dz. p. p. Nr. 30, wszystkie do mierzenia i ważenia w obrocie publicznym służące miary, ciężarki i wagi, metalowe naczynia transportowe na mleko, naczynia na mleko zaopatrzone skalą, kadzie na zacier i podlegające cechowaniu beczki do transportu piwa, należy poddawać peryodycznie ponownemu cechowaniu, a to:

a) wszystkie miary długości, miary pojemności na suche przedmioty, metalowe miary do płynów i naczynia do trasportu mleka, następnie miary drzewa opałowego, **przed upływem każdego 3-go roku,**

b) wszystkie ciężarki i wagi, drewniane miary do płynów, naczynia na mleko zaopatrzone w skalę i kadzie na zacier, **przed upływem każdego 2-go roku,**

c) wszystkie beczki do transportu piwa, **przed upływem każdego 2-go roku.**

Jeżeli wymienione pod a) b) przedmioty, a nadto nie podlegające zresztą peryodycznemu ponowne-

mu ocechowaniu gazomierze, laski wizerowe, przyrządy do mierzenia nafty i innych silnemu ulatnianiu się ulegających płynów, zostaną uszkodzone w sposób, że przez to, lub wskutek reperacyi uskutecznionej w celu ich naprawy, zatraciła się lub uszczuploną została ich przez cechowanie stwierdzona dokładność albo w ogóle przydatność do użytku w obrocie publicznym, należy poddać ponownemu ocechowaniu.

Również należy podlegające ocechowaniu beczki na wino, piwo i wódkę poddać po każdej reperacyi, pociągającej za sobą zmianę ich pojemności, ponownemu ocechowaniu.

Uchybiający powyższym przepisom będą karani przez polityczną władzę powiatową według rozp. min. z 30. października 1857 dz. p. p. Nr. 198 grzywną od 2 do 200 koron, albo aresztem od 6 godzin do 14 dni.

Przypominam zarazem, iż kto używa w obrocie publicznym nieprawnych miar, ciężarków i przyrządów do mierzenia, t. j. innych, jakto ustawą z 23. lipca 1871 dz. p. p. Nr. 16 ex 1872 przepisane zostało, będzie karany przez polit. władzę adm. I. instancyi według art. VI. powoł. ust., grzywną od 10 do 200 K, ewentualnie karą aresztu od 1 do 20 dni— nie uwłaczając ewentualnemu dochodzeniu na mocy powszechnej ust. kar. — przyczem orzeczoną będzie konfiskata nieprawnych miar i ciężarków.

W ten sam sposób karane będzie używanie miar i ciężarków w obrocie publicznym, których zboczenie od prawdziwej wartości są większe od ustawą dozwolonych.

Grzywny a też i ceny ze sprzedaży skonfiskowanych miar i ciężarków, wpływa do funduszu ubogich miejsca, gdzie popełniono przekroczenie.

Niniejszem wzywam też poszczególne posterunki c. k. Żandarmeryi w powiecie, by przy każdej sposobności wykonywania patroli w miejscowościach przydzielonego rajonu, przekonywały się o przestrzeganiu powyższych przepisów a uchybiających im, podawały mi imiennie, w celu pociągnięcia ich do odpowiedzialności.

L. 7281. Krosno, dnia 22. marca 1911.

Do Zwierzchności gminnych (Magistratu) i Przełożeństw obszarów dworskich w powiecie.

W załączeniu przesyłam Zwierzchności gminnej (Panu Przełożonemu obszaru dworskiego) i Magistratowi miasta formularz wykazu szkód wynikłych z powodu pożarów i gradobicia w roku 1910 z poleceniem, by poszczególne rubryki tego wykazu jak najdokładniej wypełniono wedle brzmienia nagłówka.

Zaznaczam przytem, że Zwierzchności gminne nie mają w tych wykazach przytaczać wypadków elementarnych zaszłych na obszarach dworskich, ani tychże straży pożarnych, to samo Przełożeństwa obszarów dworskich nie mają wykazywać wypadków elementarnych i straży pożarnej gminnych; każdy zaś p. Przełożony obszaru dworskiego winien bez względu na łączność kilku miejscowości dworskich, przedłożyć **za każdy obszar dworski** osobno sporządzony wykaz.

Przy wypełnieniu poszczególnych rubryk wykazu, nie należy wpisywać wynik słowami lecz cyframi względnie kreskami, szczególniej w rubrykach „Gradobicia“ należy dokładnie podawać uszkodzoną powierzchność i kwotę wyrządzonej szkody bez względu na wynagrodzenie asekuracyjne.

Wedle powyższych wskazówek sporządzony wykaz, należy mi przedłożyć **najpóźniej do 15. kwietnia b. r.**

L. 4905. Krosno, dnia 16. marca 1911.

Do Zwierzchności gminnych w powiecie i Magistratu miasta Krosna.

Mimo pouczenia na sesyi wójtów w grudniu 1905. roku, zdarzają się i nadal wypadki, iż Zwierzchności gminne wydając dla chorych leczonych w szpitalach świadectwa przynależności, używają do tego zwrotu: „chory (lub chora) jest za głową ojca (względnie męża) przynależny(a) do gminy tutejszej“.

Świadectwa takie są niejasne i niedokładne, a Wydział krajowy rachunki szpitali zagranicznych zwraca żądając dodatkowego dowodu, że istotnie chora osoba jest ślubną żoną lub ślubnem dzieckiem tego, za którego głową przyznano przynależność.

Przeciąga to niepotrzebnie korespondencyę, a często wywołuje zarzuty ze strony szpitali, że gmina wydała świadectwo przynależności, więc szpital niema obowiązku dostarczania dowodu prawdziwości dat świadectwa.

Wskutek odezwy Wydziału krajowego we Lwowie z 7. października 1905, L. 66779, intymowanej reskryptem c. k. Namiestnictwa z 2. listopada 1905, L. 154287 wzywam Zwierzchności gminne i Magistrat miasta, aby w świadectwach przynależności nie potwierdzano, że pewna osoba jest **przez głowę męża względnie ojca** do gminy przynależna, lecz że jest przynależna jako **ślubna** żona, względnie **ślubne** dziecko przynależnego do gminy męża względnie ojca.

Przy tej sposobności przypomina się nadto Zwierzchnościom gminnym i Magistratowi miasta, aby w świadectwach przynależności z któremi połączone jest także świadectwo ubóstwa, uwidaczniano zawsze, czy osoba o którą idzie, ma krewnych w linii wstępnej lub zstępnej do zwrotu kosztów obo-

wiązanych, którzyby te koszta pokryć mogli, oraz aby świadectwa ubóstwa były zawsze potwierdzane przez właściwy urząd parafialny, względnie przełożeństwo izr. gminy wyznaniowej.

L. 75/pr. Krosno, dnia 10. marca 1911.

Do Zwierzchności gminnych (Magistratu) i Posterunków c. k. Żandarmeryi w powiecie.

Po prawomocnem udzieleniu koncesyi szynkarskich, należy zwracać baczną uwagę i przestrzegać z całą ścisłością, ażeby granice koncesyi nie były przekraczane, a warunki jej zachowania i prowadzenia dotrzymywane, a w szczególności:

1) Przestrzegać należy, ażeby tam, gdzie koncesya prowadzoną ma być osobiście, nie była prowadzoną przez zastępcę (dzierżawcę) chyba, że Starostwo z ważnych powodów, jak choroba, podeszły wiek, na czasowe ustanowienie zastępstwa zezwoli.

2) Przestrzegać należy, ażeby tam, gdzie przy nadaniu koncesyi zezwolono na prowadzenie jej przez zastępcę (dzierżawcę) każda zmiana w osobie zastępcy następowała tylko z przyzwoleniem Starostwa.

3) Nie dopuścić bezwarunkowo do odstępowania (sprzedawania) koncesyi, którego ustawa nie przewiduje.

4) Baczyć na to, ażeby koncesyonaryusz, mający koncesyę tylko na pewne uprawnienia gospodnio-szynkarskie, nie przekraczał ich n. p. mając koncesyę na wyszynk piwa nie szynkował wódki, albo mając koncesyę na drobną sprzedaż, nie urządzał wyszynku w lokalu przeznaczonym na sprzedaż, ażeby koncesyi udzielonej tylko w związku z restauracyą, cukiernią i t. d. nie prowadził po zwinięciu restauracyi, kawiarni i t. p., ażeby koncesyi udzielonej na czas prowadzenia gorzelni lub browaru, nie prowadził w razie ich zaniechania itd.

5) Wobec korzyści jakie przynosi koncesya przy zmniejszonej ich liczbie, przestrzegać należy z całym rygorem przepisów sanitarno-policyjnych, a w szczególności co do czystości lokalu i jakości podawanych napojów.

6) Badanie podań o przenoszeniu lokalu w inne miejsce, należy traktować z całą ścisłością i nie dopuszczać do przenoszenia lokalu poza główny kompleks zabudowań gminy (w szczególności za granicę miasta) lub w pobliże kościoła i szkoły.

Przyczem się nadmienia, że wszelkie przekroczenia w powyższym kierunku, będą badane nietylko wskutek wniesionych zażaleń lub doniesień, lecz także z urzędu przez peryodyczne wizytowanie lokalów szynkowych oraz, że obowiązkiem organów policyi miejscowej jest ścisłe przestrzeganie powyższych przepisów.

L. 5932. Krosno, dnia 17. marca 1911.

Do Zwierzchności gminnych w powiecie i Magistratu miasta Krosna.

Z c. k. Nadzoru straży skarbowej w Krośnie wpłynęły tu zażalenia, iż w kilku wypadkach pp. naczelnicy gmin odmówili pomocy funkcyonaryuszom c. k. straży skarbowej przy wykonywaniu w poszczególnych gminach czynności służbowej, względnie wzbraniali się umieścić pieczęci gminnej i swojego podpisu na odnośnych protokołach ich czynności w gminie.

Wobec tego przypominam Zwierzchnośc. gminnym i Magistratowi m., iż według obowiązującego § 14. ordynacyi cłowej i monopolowej z roku 1835 (Zb. ustaw pol. tom 63 Nr. 113), między innymi są też i naczelnicy gmin obowiązani udzielać urzędnikom cłowym, tudzież członkom straży skarbowej bezzwłocznej i czynnej pomocy, a to zawsze, ilekroć wymienieni w celu wykonania czynności służbowych o to się do nich odniosą.

Gdy wreszcie, wedle § 84. przepisów dla straży skarbowej z 19. marca 1907 (dz. rozp. c. k. Ministerstwa skarbu Nr. 45) funkcyonaryuszom c. k. straży skarbowej pełniącym służbę, **przysługują te same prawa**, pod których ochroną stoi straż publiczna i postanowienia te są zarazem ustawową podstawą dla stron do czynienia zadość urzędowym wezwaniom c. k. straży skarbowej, a też i obowiązku publicznych władz do udzielania jej pomocy w wykonywaniu czynności służbowych, przeto wzywam Zwierzchności gminne i Magistrat miasta, by do tych postanowień ściśle się zastosowały, ileże na każde wniesione zażalenie przez Nadzór c. k. straży skarbowej, byłbym zniewolony pociągać odnośnych pp. Naczelników gmin do osobistej odpowiedzialności.

L. 8659. Krosno, dnia 30. marca 1911.

Do Zwierzchności gminnych, Przełożeństw obszarów dworskich w powiecie i Magistratu miasta Krosna.

Odnośnie do tut. reskryptu z 29. czerwca 1905, L. 18053 wzywam Zwierzchności gminne, Przełożeństwa obszarów dworskich i Magistrat miasta, by **najdalej do 20. kwietnia b. r.** przedłożył(a) mi wykaz ilości i rodzaju zwierząt i podwód na rok 1911.

W razie niedotrzymania tego terminu wyszlę bez dalszego ponaglenia posłańca karnego na koszta Naczelnika gminy względnie P. Przełożonego obszaru dworskiego.

L. 7282. Krosno, dnia 18. marca 1911.

Do Zwierzchności gminnych (Magistratu) i Przełożeństw obszarów dworskich w powiecie.

Odnośnie do tut. rozporządzenia z 2/1. 1909 L. 34374/908 (ogłoszone w dzienniku urzęd. Nr. 5. ex 1909) polecam Zwierzchnościom gminnym (Magistratowi) i Przełożeństwom obszarów dworskich, aby ze względu na zbliżającą się porę wiosenną, w której gąsienice „barczatka-sosnówka“ budzą się ze snu zimowego i udają się w korony drzew dla żerowania, zwróciły ponownie uwagę tamtejszych właścicieli lasów sosnowych na niebezpieczeństwo jakie im zagraża od tego szkodnika i wezwały ich bezzwłocznie do jak najenergiczniejszego tępienia, tam gdzie on dostrzeżony zostanie, a to w myśl wskazówek podanych w powołanym okólniku.

O ewentualnem pojawieniu się barczatki i wydanych z tego powodu pierwszych zarządzeniach, należy mi donieść bezzwłocznie.

L. 7283. Krosno, dnia 18. marca 1911.

Do Zwierzchności gminnych (Magistratu) i Przełożeństw obszarów dworskich w powiecie.

Przy zbliżającej się porze wiosennej przypominam Zwierzchnościom gminnym (Magistratowi) i Przełożeństwom obszarów dworskich ponownie postanowienia tut. rozporządzeń z 14/1. br. L. 34476/09 (dz. pow. Nr. 2 ex 1910) i z dnia 12/3. 1910 L. 6773 (dz. pow. Nr. 7 ex 1910) względem obowiązku tępienia kanianki i szkodliwych ostów i wzywam do ścisłego przestrzegania i zastosowania się do podanych w powołanych okólnikach wskazówek.

Zaznaczam zarazem, że do ścisłego wykonywania ustawy o tępieniu kanianki i szkodliwych ostów z 17. lutego 1885 dz. u kr. Nr. 41 przywiązuję wagę i żadną miarą nie zniosę, aby akcya ich tępienia, wymagająca zresztą nader nieznacznego czasu i pracy — była i nadal przez powołane czynniki zaniedbywaną.

L. 4803. Krosno, dnia 17. marca 1911.

Do Zwierzchności gminnych (Magistratu) i Posterunków c. k. Żandarmeryi w powiecie.

Zdarzyło się w roku ubiegłym, że pochodząca ze Serbii banda cyganów złożona z 7 osób wraz z koniem i małpą, prowadzona przez Lazę Todorowicza wałęsała się od maja do końca września po kraju.

Przy sposobności przychwycenia tej bandy w powiecie bialskim sprawdzono, że przeszła ona całą Galicyę od wschodu ku zachodowi bez żądnej przeszkody ze strony władz do tego powołanych.

Według zapisków w książce legitymacyjnej Todorowicza przebywała banda w powiatach graniczących z Rosyą, następnie zaś od Rawy ruskiej przeszła powiatami jarosławskim, przeworskim, łańcuckim, rzeszowskim, ropczyckim, tarnowskim i wadowickim ku granicy szląskiej.

Fakt powyższy świadczy o zupełnym braku przestrzegania przez powołane do tego władze wydanych dotąd przepisów i wskazówek co do postępowania z wałęsającemi się po kraju bandami cyganów, w szczególności reskryptu c. k. Ministerstwa spraw wewnętrznych z 14. września 1888. L. 14015 ex 1887 intymowanego okólnikiem c. k. Namiestnictwa z dnia 1. października 1888, L. 56167, tudzież okólników c. k. Prezydyum Namiestnictwa z dnia 5. i 10. grudnia 1908. L. 18404/pr. i 21535/pr., 30. kwietnia 1889, L. 4989/pr. i 19. lipca 1890, L. 7704/pr.

Przypominając wydane dotychczas w powyższym względzie przepisy i rozporządzenia, szczególniej rozporządzenia tut. z 12. marca 1909, L. 334 (ogłoszone w dz. pow. Nr. 7 ex 1909 str. 50) wzywam Zwierzchności gminne (Magistrat) i Posterunki c. k. Żandarmeryi, aby w przyszłości do tych postanowień ściśle zastosowały się.

L. 7072. Krosno, dnia 17. marca 1911.

Do Zwierzchności gminnych w powiecie i Magistratu miasta Krosna.

Dnia 17. lutego 1911 znaleziono na drodze publicznej w Kłaju powiatu bocheńskiego martwego mężczyznę wzrostu średniego, około 50 kilka lat liczącego.

Mężczyzna ten wzrostu średniego, miernie zbudowany i odżywiony, ubrany był w koszulę z płótna białego i w dwie kamizelki, z których jedna przylegająca do ciała z materyi jasnej w kratki, druga zewnętrzna z materyi ciemnej w kratki.

Spodnie z materyi ciemnej, buty z cholewami, palto bronzowe z kołnierzem jasnym aksamitnym, czapka czarna imitacya baranków. — Surduta człowiek ten nie posiadał.

Włosy na głowie ciemno-blond i takie same wąsy, na szczycie głowy mała łysina.

Wskutek odezwy c. k. Starostwa w Bochni z 8/3. br. L. 9726/VIII. wzywam Zwierzchności gminne (Magistrat), aby zbadały czy opisana osoba nie pochodzi z której gminy tut. powiatu i w razie dodatniego wyniku doniosły mi do końca kwietnia br.

Kierownik c. k. Starostwa:
Dr. Żelechowski wr.

Wykaz chorób nagminnych

panujących w tutejszym powiecie w marcu 1911.

Choroba	Miejscowość	Ilość chorych leczonych od początku epidemii	przybyło w ostatnich 4. tygodn.	pozostaje w leczeniu
Odra	Tylawa	179	34	8
	Iwonicz	69	52	21
	Dukla	6	6	2
Płonica	Mszana	20	7	4
	Machnówka	6	6	3
	Ropianka	13	13	8
	Głojsce	18	18	8
Ksztusiec	Tylawa	192	43	39
	Trzciana	90	—	36
	Draganowa	38	38	35
	Głojsce	17	17	17
	Hyrowa	9	9	7
	Krościenko w.	21	21	21

Część nieurzędowa.

Kronika powiatowa.

Kalendarz łowiecki. Przez cały miesiąc kwiecień wolno polować na cietrzewie i głuszce (koguty), a tylko do 15. kwietnia na dropie i pardwy, ptactwo błotne i wodne w ogólności. Na wilki, dziki i lisy wolno polować przez cały rok.

Kalendarz rybacki. W kwietniu wolno łowić wszystkie ryby z wyjątkiem jaziów, lipieni, głowacic, świnek, wyrozubów, czopów i sandaczów. Nie wolno łowić raków samic. Złowione ryby muszą mieć przepisaną miarę.

Przekroczenie powyższych przepisów ulega grzywnie od 10 do 200 Kor., ewentualnie karze aresztu do 14 dni.

— **Wiadomości osobiste.** J. E. Pan Minister sprawiedliwości zamianował c. k. sędziego Michała Pazdanowskiego w Krośnie c. k. sędzią powiatowym dla Jasła.

— J. E. Pan Minister handlu zamianował zarządcę pocztowego w Dukli Bolesława Filasiewicza c. k. starszym kontrolorem pocztowym.

— Pan Prezydent galic. c. k. Dyrekcyi poczt i telegrafów we Lwowie zamianował adjunkta Juliusza Kohna pocztmistrzem w Iwoniczu.

— **Zwłoki noworodka** znaleziono w dniu 7. marca w żłobie domu zajezdnego Markusa Lipo Recka w Suchodole. Za matką dziecięcia wdrożono poszukiwania.

— **Ofiara alkoholu.** Dnia 24. marca br. zmarła w Korczynie około 50 lat licząca kobieta nieznanego nazwiska, pochodząca rzekomo z gminy Trześniowa, powiatu brzozowskiego, wskutek nadmiernego użycia alkoholu.

— **Kurs robót szmuklerskich i pasamanteryjnych** w Seminaryum przemysłu domowego Ligi Pomocy przemysłowej (Lwów ul. Pańska L. 11) urządzony zostanie w czasie od 15. maja do 5. lipca br. Na kurs dopuszczonych zostanie 15 nauczycielek szkół ludowych ze wsi i małych miasteczek, oraz 5 kandydatek z pośród odpowiednio kwalifikowanych, inteligentnych robotnic, mających zamiar poświęcić się tej gałęzi przemysłu.

Niezamożne kandydatki w ogólnej liczbie 10 otrzymać mogą z funduszów Ligi Pomocy przemysłowej zasiłek na koszta podróży i pobytu we Lwowie, w kwocie po kor. 80. Tylko własnoręcznie podpisane podania, wniesione za pośrednictwem miejscowego lub najbliższego Towarzystwa (Komitetu) Pomocy przemysłowej, będą brane pod rozwagę. Kandydatki, chcące otrzymać zasiłek, muszą się wykazać świadectwem ubóstwa. Termin wnoszenia podań **upływa z dniem 15. kwietnia**. Później wniesione prośby bezwarunkowo nie zostaną uwzględnione.

Sześciotygodniowy kurs gorzelnictwa w Krakowie. W stacyi doświadczalnej dla gorzelnictwa i przemysłów pokrewnych przy państwowej szkole przemysłowej w Krakowie, rozpocznie się dnia 15. maja br. „sześciotygodniowy kurs gorzelnictwa“. Kurs ten obejmuje wykłady: 1) technologii i gorzelnictwa, 2) botaniki, 3) kontroli ruchu fabryki, 4) chemii i fizyki, 5) mechaniki, 6) rachunkowości i ustawodawstwa gorzelniczego, 7) ćwiczenia w laboratoryum mikroskopowem. Wpisy odbywać się będą w dniu 15. maja w kancelaryi stacyi doświadczalnej, Kraków (Gołębia 20 I. p.). Opłata za kurs wynosi 50 K dla krajowców, 100 K dla obcokrajowców. Opłatę tę, a ewentualnie podania o uwolnienie od całkowitej lub częściowej opłaty, odpowiednio udokumentowane należy złożyć przy wpisie. Bliższych informacyj udziela kierownictwo stacyi.

— **W sprawie wymiaru powszechnego podatku zarobkowego.** W myśl § 37. ust. 1. ustawy o bezpośrednich podatkach osobistych z dnia 25. października 1896, Dz. p. p. Nr. 220 należy wymierzać powszechny podatek zarobkowy z reguły osobno od każdego zakładu przemysłowego, w szczególności osobno od zakładów filialnych i pomocniczych wszelkiego rodzaju, od magazynów fabrycznych, od rozmaitych fabryk tego samego przedsiębiorstwa itp.

Jeżeli jednak zakłady przemysłowe tego samego przedsiębiorstwa znajdują się w tej samej gminie, złączony być może podatek zarobkowy od tychże przypadający w jedną sumę.

Oprócz tego wypadku dozwolony jest wyjątek od powyższej zasady jeszcze tylko wtedy, gdy zakład filialny niesamoistny zostaje z zakładem głównym w tak nierozdzielnym związku, że oddzielne oznaczenie średniej zyskowności zakładu filialnego jest niemożliwe.

W tym wypadku opodatkować należy zakład filialny razem z głównym zakładem w siedzibie tego ostatniego, odnośną zaś łączną stopę podatku rozdzielić na poszczególne zakłady według ich stosunkowej ważności.

W kwestyi, czy zachodzą warunki łącznego opodatkowania kilku zakładów przemysłowych orzekać ma Krajowa władza skarbowa, a to na wniosek dotyczącej Komisyi podatku zarobkowego, lub na prośbę kontrybuenta, którą tenże wnieść winien najpóźniej w sześć miesięcy przed rozpoczęciem odnośnego dwuletniego okresu wymiarowego. Kontrybuenci, którzy chcą korzystać z tego postanowienia ustawy, mają w tym celu wnieść pisemne podanie do Krajowej Dyrekcyi skarbu. O ile chodzi o zakłady przemysłowe, których łączne opodatkowanie na poprzedni okres wymiarowy 1910/11 było przyzwolone, wystarczy, aby kontrybuenci chcący uzyskać łączne opodatkowanie odnośnych zakładów na następny okres wymiarowy 1912/13 wnieśli odpowiednie pisemne oświadczenie do władzy podatkowej I. instancyi w siedzibie Komisyi podatku zarobkowego, która wymierzyła podatek na poprzedni okres wymiarowy. Do wniesienia tych podań, względnie oświadczeń co do wymiaru podatku na okres wymiarowy 1912/13 przysługuje stronom po myśli artykułu 35 punkt 6 rozporządzenia wykonawczego do I. działu powołanej wyżej ustawy z dnia 28. stycznia 1897 dz. p. p. Nr. 35 ścisły termin do włącznie 30. czerwca 1911.

Podania lub oświadczenia po upływie tego terminu wniesione, nie mogłyby być wzięte pod rozwagę.

— **Informacya o emigracyi do Brazylii.** W brazylijskiem państwie Minas Geraes w pobliżu miasta Sete Lagoas, założono nową kolonię pod nazwą „Dr. Wenzezlao Braz".

Samo już miasto Sete Lagoas leży bardzo niekorzystnie; otoczone jest bagnami, które w czasie deszczowym napełniają powietrze stęchlizną, wywołującą u Europejczyków malaryę, także i choroby zaraźliwe jak szkarlatyna, kur i ospa często w tem mieście panują, a woda do picia jest bardzo złą.

Kolonia „Dr. Wenzezlao Braz" jest odległą o 3 godziny od miasta Sete Lagoas. Ziemia w tej kolonii jest uważaną za najgorszą w całem państwie Minas Gereas. Domy zbudowane w tej kolonii są bardzo liche i po części nie wykończone, po części zaś pozawalane i urągające wszelkim wymogom hygieny. Wodę do picia, która dla Europejczyków jest nie do użycia, stanowią źródła sączące się. Woda ta ma smak zgnilizny. Zbyt produktów rolniczych w mieście jest w porze deszczowej bardzo utrudniony, a nawet często z powodu nędznego stanu dróg zupełnie niemożliwy.

Państwo Minas Geraes nie przyjmuje żadnych gwarancyi za obietnice, jakieby robiono co do tej kolonii.

Kolonię zatem „Dr. Wenzezlao Braz" należy uważać jako zupełnie nieodpowiednią dla emigrantów z Austryi.

— **Wykaz przeciętnych cen targowych** zboża na targu w Krośnie w dniu 27. marca 1911 za 100 klg: pszenica od 20 K do 21 K—h, żyto od 13·50 K do 14 K — h, owies od 17 K do 18 K — h, jęczmień od 17 K 50 h do 18 K, fasola od 23 K do 24 K, groch od 23·50 K do 24 K, bób od 16·50 K do 17 K — h, soczewica od 16 K do 17·— K, proso od — K do — K — h, hreczka od — K do — K kartofle od 3 K do 4 K — h. Siano za 100 klg. 8 K. słoma za 100 klg. 4 K. — h.

Edykta licytacyjne.

E 15/II/5.

Na żądanie Schyji Südwertza w Chrzanowie odbędzie się **dnia 24. kwietnia 1911 o godzinie 9. rano** w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 6 licytacya całej realności whl. 330 ks. gr. gm. kat. Dukla. Nieruchomość wystawiona na licytacyę jest oceniona na 1305 kor. Najniższa cena wynosi 652 K. 50 h. Poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

C. k. Sąd powiatowy Oddział IV.

Dukla, dnia 13. marca 1911.

Lcz. E. 3129/4/10.

Dnia 26. kwietnia 1911 odbędzie się w tut. Sądzie w biurze Nr. 2 w budynku przy rynku licytacya:

a) **o godzinie 11. przed południem** realności lwh. 60, 61, 62, 63, 64, ks.gr. gm. kat. Poraj, (E. 3129/10).

b) **o godzinie 4. po południu** realności lwh. 200, ks. gr. gm. kat. Faliszówka (E. 2171/10).

Nieruchomości te wystawione na licytacyę są ocenione: 1) lwh. 60 gm. kat. Poraj na 4453 Kor., 2) lwh. 61 gm. kat. Poraj na 27463 K., 3) lwh. 62 gm. kat. Poraj na 2386 K., 4) lwh. 63 gm. kat. Poraj na 1805 K., 5) lwh. 64 gm. kat. Poraj na 3440 K., 6) lwh. 200 gm. kat. Faliszówka na 26110 K.

Najniższa cena wynosi: ad 1) kwotę 2968 K 67 h., ad 2) kwotę 18308 K 67 h., ad 3) kwotę 1590 K 67 h., ad 4) kwotę 1203 K 34 hal., ad 5) kwotę 2293 K 34 h., ad 6) kwotę 17406 K 67 h. — Poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tych nieruchomości dokumenta, może każdy mający chęć kupna przejrzeć podczas godzin urzędowych w Sądzie niżej wymienionym, biuro Nr. 1.

C. k. Sąd powiatowy Oddział I.

Krosno, dnia 16. marca 1911.

Odpowiedzialny redaktor: Michał Lebiszczak. Z drukarni W. Lenika w Krośnie.